

المعتمد بن الرأب المصير اقل الحكا
السيرازي المخلص كحباب عن الله عنه و عن جرائد في سنة
١٢٥٠

١٣٢٩

از سخن مطهری در سخن کویت و سی و ملاست ای مرغان
الکدیای او مست ملاست کوه و دریا که در میان

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

مكتبة
الملك
العثماني
الاسطنبولي
الاسطنبولي

ایمان در دوا

۱۲۴۲
اللاهی
که بعد از این
الهم کفر
در دوا و سحر
و سحر

و نه آد میراد آنچه در صوف بود صوفی شناختم چون
معنی بل اشم بشر در یاقم اصل توحید از عقول نیست
عین توحید از توهم مصونسست و انم که مست ندانم
که چونست شریعت در طریقت بوی است و طریقت
در حقیقت جوی است شریعت کشتی و طریقت بحر
و حقیقت ملاح شریعت چسبیت بادیه طریقت چسبیت
بادیه حقیقت چسبیت جاذبه ای جو اندر نخچ در دل

مردان نهان است از ارجوی که به از مرد و جهان است
اول بدایت محکم کن و انکه بر نهایت طمع مبرم کن از
بدایت نهایت مساز و با حق دو الک مبار بدایت
نم در دست و نیاز نهایت همه زار است و نیاز
العبد المذنب الراجی کاتب المحضرت السلطان محمد
حسین شیرازی غفر ذنوبه و تسر عیوبه فی دار الخلافه
طهران سمت تحریر پذیرفت ۱۳۰۴

خراب شود که مار را معطل کردند و خدایا
 و کن من الشاکرین در جادی الاوول^{۱۲۶۴}
 بنده درگاه شاه جهان بن پادشاهان
 محمد شاه غازی خلد الله ملکه و دولته
 محمد ابراهیم طهرانی از کارش احسن
 کتاب مستطاب بجهه یاب آمد امید است
 که منظور نظر کمی از فضل عالم و علما

بسم الله الرحمن الرحيم

لا اله الا الله ايت از مانج هدايت که مکمل و ار

میل الف احذیت در وی هدا دهنده و بدن

مکمل میل کور و لا زانیا می شاهن الا الله که مشیار

رباعیه

بالتسبیح داده

و شکل و پاچار که چشم

در صورت لا اله الا الله

مشهود سر فراعنه برین

تا از الف و لام شود ده

و محمد رسول الله ساریست که از د چشم میم محمد

که مجاری د چشم های الله شراب شهادت

العبد اید الله شیرازی شهر محرم ۱۲۵۴

بیا که قصر امل نحس پست بنیاد
رضایا داده بدو در حسین کره بجای
سایر باد که بنیاد عمر بر باد
که بر من تو در احنیت سار شجاعت
علامت آنم که ریر چرخ کبود
شان عهد و وفا نیست در تنم کل
ز سر چه زکات تعلو پذیرد اباد
نبال لبیل عاشق که جای فریاد
مخو در پی عهد از جهان بپسند
در دارا پلطفه اصفهان نوشته شد
که این مجوزه عرو پس نهارد اباد
فی شهر رمضان المبارک سنه ۱۰۸۰
بمقام کاتبه العبد المذنب عماد الحسنی غفر ذنوبه و عسرینو

بیا

بیا

بیا

بیا

بیا

بیا

بیا

بیا

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين
بدار الخلفاء

والغدير
راه تو بهر دستم که بوند
دگر تو بهر زبان که بوند
سخت
کسی که بوند
روی بهر دین که بوند
وصل بهر صفت که بوند
الغدير الطاهر
سيدنا محمد

نور
چنانچه از نیا محبت
از سوختن که بوند
دامن که بوند
از دیده بر فتنه خون
از دل برود
الغدير الطاهر
سيدنا محمد

الفقيه المحقق المذهب بنده درگاه

مقصود خدا علی و اولاد علی است

خلایق بنایه محمد حسین شیرازی عجله

۱۲۲۴

مواهب
چشمه
سود جامی
سین
در دار
رصفه در
در احباب
نما
القدر الذی
القدر الذی

تو انفری از بیم
قصه شهرت بود جامی را
در این نظم
طهران
بدار ای کاف
مخفی در
در احباب
تجربه باد کار و است
کتابه العبد المذنب اسد الله
غفر ذنوبه و عثرته

This image shows a page from a manuscript, likely a collection of Persian poetry or prose. The text is written in a highly stylized, cursive script (Shikasta) in black ink on a gold background. The background is decorated with a repeating floral or foliate pattern. The calligraphy is arranged in several horizontal lines, with some words being particularly large and prominent. The overall style is characteristic of the Safavid or Qajar periods.

۱۲۴۰
اسدالله شیرازی

چاکر آستان قدس

This detail from a manuscript features a large, stylized floral motif in green and gold. The motif is a large, multi-lobed flower with a central gold circle. The background is a textured, aged parchment or paper. The text is written in black ink in a cursive script, likely Persian or Arabic, and is partially obscured by the floral design. A circular stamp is visible in the upper right corner of the detail.

چند کردم بهر لیلی کردی

نہ زلیلی پامی می نمم نہ پلے

کرم در غم لیلی حویش

یا کر ام ایچے لاتا سوا علی

پیشانی مبارک
در این روز شریف
شماره اشوال المکرّم
۱۲۰۶

اخباری در سمر بود مرا

شسته در گردنم افکند و دست

منزل که کعبه پازدگاه در

التصغير المذهب الرأعي اسد الشرازي غفر له

می شد در جا که خاطر خواه او نیست

۱۱۵
 ۱۲۱۰
 ۱۲۱۰

برایشان عینی قبل از وجود بعضی غضب تو در آمدند
 و بدان سبب بر کفر اقدام نموده یاراه جهودان که
 بسبب ترو در معائن و محابره قتل بسیار علیهم السلام
 و تحریف کتب برایشان چشم گرفته
 و نه راه کرامات عینی میان که بعد از وجود در مخلوق
 و پس منخرن افاده اند یاراه ترسایان که بواسطه افراط
 در شان مسیح و تفریط در شان حبیب صلوات الله و
 علیه کراهت شده اند
 تمت بعون الله کتبه الشیخ المحمّد المذنب عماد الحسنی
 عفی عنہ

در کمال این کتاب
 در کمال این کتاب
 در کمال این کتاب

This image shows a full-page manuscript in Arabic calligraphy, likely from a Sema'iyat (Sema'iyya) collection. The script is a highly stylized, cursive form, possibly a variant of Maghrebi or a specific dialectal script. The text is written in dark ink on a light, aged paper. The layout is dense and vertical, with large, flowing letters and intricate flourishes that create a complex, overlapping pattern. The overall composition is highly decorative and fills the page with complex, overlapping script. The text is written in dark ink on a light background, with some areas appearing to be filled with a dark pigment. The overall composition is vertical and fills the page with complex, overlapping script.